

illustrationis ergo additis. Quotquot igitur hic colliguntur, illis omnibus una eademque opera demandatum est, ut nimirum & pœnitentiam agerent, & externis quoque indiciis eam profiterentur, unusquisque suo loco & ministri ecclesiæ & auditores omnes.

§. III. Ad *sacram* igitur *congregationem* respicit Propheta, ut videatur fere pungere velle Judæorum conventus, & turbæ collectionem ad superstitionem exercendam, ad quam plerumque non tam ire quam currere solebant. *Jerem. II, 24. 25.* vel etiam *hypocriticam* in diebus afflictionis absque vera pœnitentia factam, quam perstringit DEVS *Hof. VII, 14.* & nominat גור על־דָגֵן ותירוץ Congregationem ob frumentum & mustum: non ex vera pœnitentia, sed ex more superstitoso & cupiditate saltem impetrandorum bonorum temporalium suscepitam. Hæc vero collectio populi Judaici debebat esse conjuncta cum vera intentione precum ad DEVMO spiritu & mente fundendarum, quod ex Capite priori, & hujus nostri v. 12. 13. satis luculenter patere potest. Unde dicitur Ecclesiam seu cætum debere sanctificari, in commate præsenti, hoc est: de gravitate hujus instituti debite commonefieri, ac rite præparari, ne illotis mente manibusque illud susciperent, adhibita etiam lustratione aliisque ceremoniis, quas interdum usurpatas esse legimus *Exod. XIX, 10.* Quorsum etiam pertinebat tubarum cantus, hic non minus mandatus, qui ritus buccinis canendi, uti quotidianus & menstruus in templo Hierosolymitanó erat, ita ad initia & finem plurium dierum festorum adhibitum fuisse tempore & læto & tristi observat HADRIANVS RELANDVS *Antiquit. Ebraic. Part. II. p. 188.* ubi quid inter חצצרות השופר & buccinas & tubas discriminis fuerit, siccо pede transimus, & ad scrutinium

A 3 rituum